

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3111/2016. (VI. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Ítéltábla Pk.II.20.355/2016/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó – személyesen eljárva – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján a Debreceni Ítéltábla Pk.II.20.355/2016/2. számú végzése ellen alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, mely 2016. május 18. napján érkezett meg az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Alkotmányjogi panaszában indítványa előzményeként előadta, hogy a Kislétai Helyi Választási Bizottság 2016. április 24. napján meghozott, választási eredményt megállapító határozata ellen nyújtott be fellebbezést, melyet azonban a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Területi Választási Bizottság 1/2016. (IV. 29.) számú határozatával elutasított. Ez utóbbi határozat ellen terjesztett elő az indítványozó bírósági felülvizsgálati kérelmet, melyet a Debreceni Ítéltábla – jelen alkotmányjogi panasszal megtámadott – Pk.II.20.355/2016/2. számú végzésével bíralt el. Az ítéltábla döntésében az indítványozó kérelmét nem találta alaposnak, ezért a területi választási bizottság határozatát helybenhagyta.
- [3] Az indítványozó szerint a Debreceni Ítéltábla Pk.II.20.355/2016/2. számú végzése ellentétes az Alaptörvény B) cikkében deklarált demokratikus jogállamisággal és sérti a választópolgárok közösségének érdekét, mert helybenhagyta egy olyan személy polgármesterré választását, aki meglátása szerint passzív választójoggal nem rendelkezett.
- [4] Az indítványozó alkotmányjogi panaszát postai úton közvetlenül az Alkotmánybíróságnál terjesztette elő, melyhez mellékleteket nem fűzött, így nem csatolta a Debreceni Ítéltábla támadott végzését, sem az eljárt választási szervek határozatait. Az indítványozó nem nyilatkozott arról sem, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett ítéltáblai végzés részére történő közlésére mikor került sor.
- [5] 2. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panasz terjeszthető elő a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés ellen is, azonban az Alkotmánybíróság csak annyiban része a választási eljárásnak, amennyiben Alaptörvényben biztosított jogok sérelméről van szó a rendes bíróság döntését követően. A Ve. szerinti alkotmányjogi panasz számos hasonlósága ellenére is több ponton eltér és különbözik az Abtv. 26. § (1) bekezdése, (2) bekezdése és 27. §-a alapján előterjeszthető alkotmányjogi panaszoktól. Ilyen sarkalatos eltérés, hogy a Ve. 233. § (3) bekezdése kifejezetten kizárja az Abtv. 30. § (2), (3) és (5) bekezdése, 55. § (3) bekezdése, 57. § (1)–(1f) és (7) bekezdése és 60. §-a alkalmazását a Ve. alapján indult alkotmányjogi panasz eljárások során. Az alkotmányjogi panasz típusától függően, speciális eljárási szabályokat tartalmazhat az Abtv. és az Ügyrend is. Jelen ügyre vonatkoztatva ez annyit jelent, hogy a Ve., az Abtv. és az Ügyrend szabályait egymásra tekintettel kell értelmezni, ahol kivételszabály vagy eltérő rendelkezés nincsen, ott az alkotmányjogi panaszokra vonatkozó általános szabályok az alkalmazandóak.
- [6] 3. Az Alkotmánybíróság eljárása során elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, melynek során megvizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott formai és tartalmi követelményeknek. Az Abtv. 56. §-a szerinti befogadási eljárás során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem fogadható be, és érdemi elbírálásra nem alkalmas az alábbiak miatt.
- [7] Az Abtv. 53. § (2) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz indítványt az ügyben első fokon eljárt bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani, melyet a (3) bekezdés értelmében az elsőfokú bíróság továbbít az Alkotmánybíróság részére. A Ve. kifejezetten nem zárja ki ezen szabályok alkalmazását, így azok alkal-

mazandóak jelen eljárásban is. Az Ügyrend 25. § (7) bekezdése azonban az egyéni jogvédelmet elősegítendő ügy rendelkezik, hogy ha az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 53. § (2) bekezdésében megköveteltől eltérően, közvetlenül az Alkotmánybíróságnál nyújtották be, és az ügyben eljáró elsőfokú bíróság a beadvány tartalmából megállapítható, a beadványt az Alkotmánybíróság főtítkára megküldi az első fokon eljáró bíróságnak, mely után – egyéb feltételek teljesülése esetén – az alkotmányjogi panasz eredetileg is helyesen beadottnak minősül. Az Ügyrend 25. § (7) bekezdése azonban *expressis verbis* kizárja ezen megengedő szabály alkalmazását a Ve. és Nsztv. szerinti eljárásokban, így jelen ügyben is.

- [8] Összefoglalva, a Ve. 232. § (6) bekezdése, 233. § (1) bekezdése, illetve az Abtv. 53. § (2) bekezdése és az Ügyrend 25. § (7) bekezdése együttes, egymásra tekintettel történő értelmezéséből az következik, hogy a Ve. szerinti alkotmányjogi panaszt az eljáró bíróságnál kell benyújtani, az annak elbírálására hatáskörrel rendelkező Alkotmánybírósághoz címezve. Ennek az indítványozó nem tett eleget, alkotmányjogi panaszát közvetlenül az Alkotmánybírósághoz és nem a Debreceni Ítéltáblához nyújtotta be, ezért beadványa nem teljesíti a törvényben meghatározott formai kritériumokat.
- [9] Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a fentiekben ismertetett szabályok rendeltetése éppen az, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz elbírálásához szükséges valamennyi irattal rendelkezzen, hogy az ezen eljárására vonatkozó [a Ve. 233. § (2) bekezdése szerint a befogadásról három munkanapon belül, ezt követően a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül kell döntenie az Alkotmánybíróságnak] rendkívül rövid és szigorú határidőket tartani tudja, mert hiánypótlási eljárás lefolytatására sem az Alkotmánybíróság főtítkárnak, sem az előadó alkotmánybíróknak nincs törvényi lehetősége, mivel azt a Ve. 233. § (3) bekezdése kifejezetten kizárja. Ezen túlmenően az indítványozó nem is csatolta a támadott ítéltáblai végzést, sem a választási szervek határozatait, így a hiánypótlás lehetőségének kizártsága és az Abtv. 57. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróságnak a rendelkezésre álló iratok alapján kellett döntenie.
- [10] Mivel a fentiekben kifejtett hiányosságok miatt az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadás formai feltételeinek, az Alkotmánybíróság csak utal arra, hogy önmagában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alkotmányjogi panaszt alapítani csak szűk körben lehet, továbbá a passzív választójog és a B) cikk (1) bekezdése között nincs alkotmányjogi összefüggés, melyek szintén a befogadás és érdemi elbírálás gátját képezik.
- [11] 4. Az alkotmányjogi panasz elbírálása során az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság tanácsa járt el, és az Abtv. 56. § (3) bekezdése szerinti rövidített indokolással ellátott végzést hozott.
- [12] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2016. május 23.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/952/2016.

